

Artikkel 5

I. – Katseliselt võib haldusasutus kahe aasta jooksul alates käesolevas artiklis ette nähtud dekreeidi jõustumisest, kui see on põhjendatud vajadusega võidelda piinamist või karistusseadustiku artikliga 222-1 hõlmatud barbaarseid tegusid kujutavate piltide levitamise vastu, nõuda igalt isikult, kelle tegevus on avaldada veebipõhist avalikku sideteenust või pakkuda veebimajutusteenust, et ta eemaldaks sisu, mis on ilmselgelt vastuolus sama artikliga 222-1. Samal ajal teavitab ta internetiühenduse teenuste osutajaid.

Kui sellist sisu ei eemaldata kahekümne nelja tunni jooksul, võib haldusasutus edastada veebimajutusteenuse pakkujatele nimetatud artiklit 222-1 rikkuvate veebipõhiste avalike sideteenuste e-posti aadresside loendi. Need isikud peavad seejärel viivitamata takistama juurdepääsu nendele aadressidele. Kui aga isik, kelle tegevuseks on veebipõhise avaliku sideteenuse avaldamine, ei esita 21. juuni 2004. aasta seaduse nr 2004-575 (digitaalrajanduse usaldamise kohta) artikli 6 lõikes III osutatud teavet, võib haldusasutus jätkata käesoleva lõike esimeses lauses sätestatud teatamist, nõudmata esmalt sisu eemaldamist esimese lõigu esimeses lauses sätestatud tingimustel.

Haldusasutus edastab tühistamistaotlused ja vastavalt esimeses ja teises lõigus osutatud nimekirja kvalifitseeritud isikule, kelle on oma liikmete hulgast nimetanud Prantsusmaa meediat reguleeriv asutus oma ametiajaks selles asutuses. Pädev isik tagab, et tagasivõtmistaotlused on nõuetekohased ning et loendi koostamise, ajakohastamise, edastamise ja kasutamise tingimused on täidetud. Kui ta avastab eeskirjade eiramise, võib ta igal ajal soovitada haldusasutusel eeskirjade eiramine lõpetada. Kui haldusasutus seda soovitust ei järgi, võib pädev isik pöörduda pädeva halduskohtu poole ajutiste meetmete võtmiseks või tegutsemiseks taotluse alusel.

Haldusasutus võib teatada ka e-posti aadressidest, mille sisu on vastuolus karistusseadustiku artikliga 222-1, otsingumootoritele või kataloogidele, kes võtavad kõik asjakohased meetmed, et lõpetada veebipõhisele avalikule sideteenusele viitamine. Kohaldub käesoleva I lõike kolmandas lõigus sätestatud menetlus.

II. – A. – Kui majutusteenuse osutaja suhtes ei ole kunagi esitatud käesoleva artikli I lõike kohast taotlust eemaldada piinamist või kriminaalkoodeksi artikliga 222-1 hõlmatud barbaarseid tegusid kujutav pilt, peab käesoleva artikli punktis 1 nimetatud haldusasutus andma nimetatud isikule teavet kehtiva korra ja tähtaegade kohta vähemalt 12 tundi enne eemaldamistaotluse esitamist.

B. – Kui käesoleva II lõike punktis A osutatud teenuseosutaja ei saa tagasivõtmiskorraldust täita vääramatu jõu või de facto võimatuse tõttu, mille eest ta ei vastuta, sealhulgas objektiivselt põhjendatud tehnilistel või tegevuslikel põhjustel, teavitab ta sellest tagasivõtmiskorralduse esitanud haldusasutust põhjendamatu viivitusega. Pärast nende põhjuste uurimist võib haldusasutus nõuda, et samas punktis A nimetatud teenuseosutaja täidaks tagasivõtmiskorralduse.

I lõike teises alamlõikes nimetatud tähtaega hakatakse arvestama niipea, kui käesoleva punkti B esimeses alamlõikes nimetatud põhjused on ära langenud.

Kui punktis A nimetatud teenuseosutaja ei saa tagasivõtmiskorraldust rahuldada põhjusel, et see sisaldab ilmseid vigu või ei sisalda selle täitmiseks piisavalt teavet, teatab ta sellest

tagasivõtmiskorralduse esitanud haldusasutusele põhjendamatu viivitusega ja nõuab vajalikke selgitusi.

I lõike teises alamlõikes sätestatud tähtaega hakatakse arvestama niipea, kui veebimajutusteenuse pakkuja on saanud vajalikud selgitused.

C. – Kui veebimajutusteenuse pakkuja eemaldab piinamist või karistusseadustiku artikliga 222-1 hõlmatud barbaarseid tegusid kujutava pildi või kirjelduse, teavitab ta sellest võimalikult kiiresti sisuteenuse pakkujat, täpsustades pildi või kirjelduse eemaldamise põhjused, võimaluse taotleda tagasivõtmiskorralduse koopia edastamist ja tema käsutuses olevad õigused vaidlustada tagasivõtmiskorraldus pädevas halduskohtus.

Sisuteenuse pakkuja taotlusel saadab veebimajutusteenuse pakkuja tagasivõtmiskorralduse koopia.

Selle punkti C kahes esimeses lõigus sätestatud kohustusi ei kohaldata, kui tagasivõtmiskorralduse esitanud pädev asutus otsustab, et teabe avaldamata jätmine on vajalik ja proportsionaalne, et mitte takistada karistusseadustiku artiklis 222-1 nimetatud süüteo nõuetekohast ennetamist, avastamist, uurimist ja toimepanijate vastutusele võtmist.

Sellistel juhtudel teavitab pädev asutus veebimajutusteenuse pakkujat oma otsusest, täpsustades selle kestust, mis on nii pikk kui vaja, kuid mitte kauem kui kuus nädalat alates kõnealuse otsuse tegemisest, ning veebimajutusteenuse pakkuja ei avalda sisu eemaldamise kohta teavet veebimajutusteenuse pakkujale.

Kõnealune pädev asutus võib seda tähtaega pikendada veel kuue nädala võrra, kui avalikustamata jätmine on jätkuvalt põhjendatud. Sellistel juhtudel teavitab ta sellest veebimajutusteenuse pakkujat.

III. – A. – Ilma et see piiraks halduskohtumenetluse seadustiku artiklite L. 521-1 ja L. 521-2 kohaldamist, võivad veebimajutusteenuse pakkujad ja sisuteenuse pakkujad, keda puudutab selle artikli I lõike alusel esitatud korraldus eemaldada piinamist või karistusseadustiku artikliga 222-1 hõlmatud barbaarseid tegusid kujutav pilt, mis hõlmab täiskasvanuid ja mida levitatakse ilma nende nõusolekuta, ja selle artikli I lõikes osutatud kvalifitseeritud isik taotleda halduskohtu esimehelt või halduskohtu esimehe volitatud kohtunikult selle korralduse tühistamist 48 tunni jooksul alates selle kättesaamisest või sisuteenuse pakkuja puhul hetkest, mil veebimajutusteenuse pakkuja teda eemaldamisest teavitab.

B. – Otsus tagasivõtmiskorralduse õiguspärasuse kohta tehakse 72 tunni jooksul alates esildise tegemisest. Kuulamine on avalik.

C. – II lõike punkti A kohase otsuse õiguspärasust käsitlevaid otsuseid võib edasi kaevata 10 päeva jooksul alates nende teatavakstegemisest. Sellisel juhul teeb apellatsioonikohus otsuse ühe kuu jooksul alates asja arutamisest.

IV. – Käesoleva artikli kohaldamise tingimused määratakse kindlaks dekreediga.

V. – Hiljemalt kolm kuud enne katse lõpuleviimist esitab valitsus parlamendile katse hindamisaruande, et otsustada, kas katse tuleks muuta alaliseks. Aruanne hõlmab eelkõige haldusasutusele esitatud hoiatusteadete arvu, tagasivõtmistaotluste arvu, prokuratuuri taotluste arvu, määratud karistuste arvu ja ilmnunud raskusi, eelkõige seoses kõnealuse sisu kirjeldamisega.

I. – Eksperimentaalsel alusel ja kolme aasta jooksul alates käesoleva seaduse väljakuulutamisest – mängud, mida pakutakse veebipõhise avaliku sideteenuse kaudu, mis võimaldab rahalise panuse teinud täiskasvanud mängijatel saada juhuse kasutamise mehhanismi alusel monetiseeritavaid digitaalseid esemeid, välja arvatud rahalised võidud, tingimusel et neid esemeid ei või tasu eest üle anda otseselt ega kaudselt ühegi füüsilise või juriidilise isiku kaudu ei need väljastanud hasartmänguettevõtjale ega sellega kooskõlas tegutsevale füüsilisele või juriidilisele isikule.

Monetiseeritavad digitaalsed esemed käesoleva selle I lõike esimese alamlõike tähenduses on mänguelemendid, mis annavad ainult mängijatele ühe või mitu mänguga seotud õigust ja mida saab kolmandatele isikutele tasu eest otse või kaudselt üle anda.

Riiginõukogu dekreediga, mis võetakse vastu pärast riikliku hasartmänguametiga konsulteerimist ning pärast konsulteerimist kohalike valitud esindajate ühendustega ning hasartmängu- ja videomängutööstusega, määratakse kindlaks tingimused, mille alusel võib erandina esimesest alamlõikest anda lisatasusid, mis ei ole tasulised digitaalsed esemed.

Selle dekreediga määratakse kindlaks nende hüvede laad, välja arvatud seaduslikus maksevahendis olevad hüved. Samuti on selles sätestatud selliste preemiate andmise suhtes kohaldatavad ülempiiri kriteeriumid, sealhulgas nende preemiate maksimaalne osakaal, mida monetiseeritavate digiobjektide mänguettevõtja võib kalendriaasta jooksul anda kõigile samas mängus osalejatele. See maksimaalne osakaal ei tohi ületada 25% käibest, mis on saadud selle ettevõtte poolt samal kalendriaastal selles mängus mängitud rahastatavate digitaalsete objektide mängudega, võttes arvesse mängija kohta kehtestatud iga-aastast ülemmäära.

Monetiseeritava digitaalse eseme mänguettevõtted tagavad mängutoimingute terviklikkuse, usaldusväärsuse ja läbipaistvuse ning alaealiste kaitse. Nad tagavad, et alaealistel on keelatud hasartmängud, ning väldivad liigset või patoloogilist hasartmängudemängimist, pettusi või kuritegelikku tegevust ning rahapesu ja terrorismi rahastamist.

II. – Käesolevas artiklis sätestatud tingimustel katseliselt lubatud mängude kategooriate loetelu määratakse kindlaks riiginõukogu dekreediga pärast riikliku hasartmänguameti arvamuse saamist, kelle märkustes võetakse eelkõige arvesse ebaseaduslike interneti hasartmängupakkumiste arengu ohtu, olles konsulteerinud kohalike valitud esindajaid esindavate ühendustega ning hasart- ja videomängude sektoriga.

III. – Valitsus esitab parlamendile koos riikliku hasartmänguametiga 18 kuu jooksul alates käesoleva seaduse väljakuulutamisest I punktis sätestatud katse eduaruande. See aruanne sisaldab teavet, mis on seotud eelkõige monetiseeritavate digitaalsete objektide mängude turu arenguga, majandusmõju hindamisega eri tüüpi mängudele, eelkõige hasart- ja videomängude sektorile, ning selle katse mõju tervisele ja hinnangut monetiseeritavate digitaalsete objektide mängufirmade poolt mängijate kaitsmisele ning rahapesu ja terrorismi rahastamise vastu võitlemiseks võetud meetmete tõhususele.

IV. – Hiljemalt kuus kuud enne katse lõppu esitab valitsus parlamendile hindamisaruande katse mõju kohta, tehes ettepaneku edasiste meetmete võtmiseks.

I. – A. – Iga juriidiline isik, kes kavatseb pakkuda üldsusele artiklis 40 määratletud mängupakkumist, teatab sellest eelnevalt riiklikule hasartmänguametile.

B. – Riiginõukogu dekreedis, mis anti välja pärast konsulteerimist Prantsuse andmekaitseasutuse ja riikliku hasartmänguametiga, on sätestatud teave, mida monetiseeritava digitaalobjektiga mänguettevõtja peab ametiasutusele deklareerima, et viimane saaks tagada, et mäng kuulub selliste mängude kategooriasse, millel on artikli 40 tähenduses monetiseeritavad digitaalsed esemed, ning et selle käitamine on kooskõlas sama artikli 40 I lõikes ja käesolevas artiklis sätestatud kohustuste täitmisega.

C. – Riiklik hasartmänguamet määrab kindlaks deklareerimistoimiku esitamise korra ja sisu.

Monetiseeritava digitaalobjektiga mänguettevõtja teavitab riiklikku hasartmänguametit viivitamata igast olulisest muudatusest seoses deklareerimistoimiku elemendiga.

D. – Mängude pakkumist võib üldsusele pakkuda üksnes juhul, kui äriühingu registrijärgne asukoht on kas Euroopa Liidu liikmesriigis või mõnes muus Euroopa Majanduspiirkonna lepingu osalisriigis, kes on sõlminud Prantsusmaaga lepingu, mis sisaldab haldusabi klauslit maksudest kõrvalehoidumise ja maksustamise vältimise vastu võitlemiseks. Äriühing määrab selle eest vastutava(d) isiku(d), kelle alaline elukoht on Prantsusmaal.

II. – Ettevõtted, kes pakuvad mängu monetiseeritavate digitaalsete objektidega, peavad takistama alaealiste, sh emantsipeerunud alaealiste osalemist mängus tasu eest. Selleks kasutavad nad vanusekontrolli süsteemi, mis on kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. aprilli 2016. aasta määrusega (EL) 2016/679 füüsiliste isikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise ning direktiivi 95/46/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta (isikuandmete kaitse üldmäärus) ja 6. jaanuari 1978. aasta seadusega nr 78-17, mis käsitleb andmetöötlust, andmefaile ja üksikisiku vabadusi. Samuti kuvatakse mängu liideses hoiatus, et see mäng on alaealistele keelatud.

III. – Monetiseeritavate digitaalsete objektidega mängus osalemine tasu eest sõltub mängija selgesõnalisel taotlusel mängukonto loomisest. Seda kontot ei saa avada ilma mängija täiskasvanu staatuse ja isiku eelneva kontrollimiseta. Monetiseeritavate digitaalsete objektide mängude ettevõtte kasutab selliseks kontrollimiseks kõiki kasulikke vahendeid.

Monetiseeritavate digitaalsete objektide mängude ettevõtte saab avada mängija kohta ainult ühe konto.

Riiginõukogu dekreedis, mis tehti pärast riikliku hasartmänguameti arvamuse saamist, on täpsustatud hasartmänguettevõtja poolt mängijate kontode avamise, haldamise ja sulgemise kord.

IV. – Artiklis 40 määratletud hasartmänguettevõtja väljastatud monetiseeritavaid digitaalseid mänguobjekte ei või omandada tasu eest ei otse ega vahendaja kaudu ega tema kontrollitava äriühingu poolt äriseadustiku artikli L. 233-16 tähenduses.

V. – Selleks et ettevõtjad saaksid oma ülesandeid täita, hoiavad nad riiklikule hasartmänguametile kättesaadavana mängijate ja hasartmänguüritustega seotud andmeid.

Asutus võib kasutada neid andmeid selleks, et otsida ja tuvastada mängija poolt toime pandud tegu, mis võib kujutada endast pettust, rahapesu või terrorismi rahastamist.

Riiginõukogu dekreedis, mis antakse välja pärast konsulteerimist Commission Nationale de l'Informatique et des Libertés'i ja riikliku hasartmänguametiga, täpsustatakse selliste andmete loetelu, selle vorming ja edastamise kord ning riikliku hasartmänguameti poolt selliste andmete alusel teostatavate kontrollide kord.

VI. – Võistlustel või spordiüritustel põhinevaid monetiseeritavaid digitaalseid esemeid võib pakkuda üksnes tingimusel, et järgitakse spordiseadustiku artikli L. 333-1 esimeses lõigus ette nähtud kasutusõigust ja kokkuleppel võistluste või spordiürituste korraldajatega.

VII. – Volitatud spordialaliidud spordiseadustiku artikli L. 131-14 tähenduses, vajaduse korral koostöös nende loodud kutseliste liigadega, kehtestavad eeskirjad, mille eesmärk on keelata spordivõistlustel või -üritustel osalemine, kui isikud on dekreediga kindlaks määratud nimekirjas:

1. osaleda otse või vahendaja kaudu mängudes, millel on monetiseeritavad digiobjektid, mis põhinevad võistlustel või spordiüritustel oma erialal;
2. anda otse või vahendaja kaudu üle monetiseeritavad digitaalsed objektid, mis kujutavad endast elementi, mis on seotud nende distsipliini ühe võistluse või sündmusega;
3. edastada kolmandatele isikutele nende kutsealal või ülesannete täitmisel saadud ja üldsusele tundmatut salastatud teavet, mida tõenäoliselt kasutatakse nende võistlustel või spordiüritustel põhinevatel võistlustel või spordiüritustel põhinevates mängudes.

VIII. – A. – Äriühing, kes pakub tegelikel hobuste võiduajamistel põhinevaid monetiseeritavate digitaalsete objektidega mängu, võib selliseid mängu korraldada üksnes kalendris loetletud võiduajamistel vastavalt 2. juuni 1891. aasta seaduse artiklile 5-1, mille eesmärk on reguleerida hobuste võiduajamiste lubamist ja korraldamist.

B. – Enne käesoleva VIII jaotise punktis A nimetatud hobuste võiduajamiste andmete kasutamist sõlmib äriühing lepingu Prantsuse või välisriigi võiduajamisi korraldava äriühingu või tema esindajaga. Leping ei tohi sisaldada ainuõiguse klauslit konkreetse äriühingu kasuks.

Käesoleva punkti B esimeses lõigus ette nähtud lepingus on sätestatud, et hobuste võiduajamiste andmete kasutamine monetiseeritava digitaalsete mängude ettevõtja poolt toimub vastavalt väärtustele, mis tulenevad dekreedis ette nähtud emaettevõtjatele pandud avaliku teenuse osutamise kohustustest.

C. – Hobuste võiduajamiste emaettevõtjad lisavad võiduajamiste koodeksisse sätteid, mille eesmärk on takistada džokisid ja treenereid:

1. osaleda otse või vahendaja kaudu mängudes, kus nad osalevad hobuste võiduajamistel põhinevatel monetiseeritavatel digitaalsetel objektidel;
2. anda otse või vahendaja kaudu üle monetiseeritavad digitaalsed esemed, mis põhinevad hobuste võiduajamistel, milles nad osalevad;
3. edastada kolmandatele isikutele nende ameti- või ametiülesannete käigus saadud privilegeeritud teavet, mis ei ole avalikkusele teada ja mida võidakse tõenäoliselt kasutada mängudes, kus nad osalevad hobuste võiduajamistel põhinevatel monetiseeritavatel digitaalsetel objektidel.

IX. – Sisejulgeolekuseadustiku artiklites L. 320-12 ja L. 320-14 sätestatud keelde ja piiranguid kohaldatakse kommertsteadaannete suhtes, mis on suunatud käesoleva seaduse artikli 40 alusel eksperimentaalsel alusel tegevusloa saanud monetiseeritava digitaalse objekti mängu ettevõtjale.

Käesoleva IX jaotise esimeses lõikes osutatud keeldude ja piirangute järgimata jätmise eest karistatakse sisejulgeolekuseadustiku artikli L. 324-8-1 kohaste karistustega.

Ühingud, mille põhikirjajärgne eesmärk on võitlus sõltuvuse vastu ja kes on sündmuste toimumise kuupäevaks nõuetekohaselt registreeritud vähemalt viis aastat, võivad kasutada käesoleva IX jaotise teises alamlõikes sätestatud süütegude eest tsiviilhagejatele antud õigusi. Samu õigusi võivad kasutada tarbijakaitseseadustiku artiklis L. 621-1 nimetatud tarbijaühendused ning sotsiaal- ja perekonnaseadustiku artiklites L. 211-1 ja L. 211-2 nimetatud perekonnaühendused.

X. – Riiklik hasartmänguamet võib põhjendatud otsusega nõuda, et monetiseeritava digitaalse objektiga mängu ettevõtja tühistaks kõik kaubanduslikud teadaanded, mis otseselt või kaudselt õhutavad alaealisi mängima või millega kaasneb liigsele hasartmängutegevusele õhutamine.

XI. – Monetiseeritava digitaalse objektiga hasartmänguettevõtja takistab liigset või patoloogilist hasartmängukäitumist, eelkõige seades sisse enesevälistusmehhanismid ja isepiiravad vahendid kulutamiseks ja mängimiseks vastavalt Riiginõukogu dekreedis ette nähtud korrale, mis on kehtestatud pärast riikliku hasartmänguameti arvamuse saamist.

Samuti annab see mängijale püsival ja kergesti kättesaadaval viisil kokkuvõtte tema hasartmängutegevusega seotud andmetest, et seda kontrollida.

XII. – Monetiseeritavate digitaalsete objektidega mängudega tegelev ettevõtja ei ole kohustatud saatma kommertsteadaannet alaealistele või kontoomanikele, kelle suhtes kohaldatakse tema korraldatavate mängude suhtes kohaldatavat enesevälistusmeedet.

XIII. – Elektroonilisel teel ärilise mõjuga isiku ärilised teadaanded, nagu on määratletud 9. juuni 2023. aasta seaduse nr 2023-451 artiklis 1, mille eesmärk on reguleerida ärilist mõju ja võidelda mõjutajate kuritarvitamise vastu sotsiaalvõrgustikes, mille eesmärk on otseselt või kaudselt edendada monetiseeritava digitaalse objektiga mängude ettevõtja pakkumist, või sellel äriühingul endal on luba üksnes veebiplatvormidel, mis pakuvad tehnilist võimalust jätta kõnealuse sisu vaatajaskonnast välja kõik alla 18-aastased kasutajad, kui need isikud selle välistamismehhanismi tegelikult aktiveerivad.

XIV. – Kõigil monetiseeritavate digitaalsete objektide mängude ettevõtetal, samuti nendega koos tegutsevatel füüsilistel või juriidilistel isikutel on keelatud anda mängijatele laenu seadusliku maksevahendina või digitaalsete varade kujul rahandus- ja finantsseadustiku artikli tähenduses, või luua otseselt või kaudselt mehhanisme, mis võimaldavad mängijatel anda üksteisele seadusliku maksevahendina või digitaalsete varadena laene sama artikli L. 54-10-1 tähenduses, et võimaldada monetiseeritavate digitaalsete objektide ostmine või mis tahes muud preemiad, mida võidakse anda ja määrata käesoleva seaduse artikli 40 lõikes I nimetatud riiginõukogu dekreediga.

Veebipõhised avalikud kommunikatsiooniteenused, mille puhul monetiseeritava digitaalse objekti hasartmängufirmad pakuvad rahaliselt maksustatavate digitaalsete objektidega mängu, ei tohi sisaldada reklaami äriühingule, kes võib anda mängijatele laenu või lubada mängijate vahel laene, ega linki sellist laenupakkumist pakkuvale saidile.

XV. – Monetiseeritava digitaalse objektiga mänguettevõtte teavitab mängijaid liigsete või patoloogiliste hasartmängudega seotud riskidest tervishoiuministri hoiatussõnumi kohta antud määrusega pärast riikliku hasartmänguameti arvamuse saamist. Teate kuvamise tehnilised üksikasjad kehtestab riiklik hasartmänguamet.

XVI. - A. – Rahandus- ja finantsseadustiku I peatüki 2. kuni 7. jaos ja V raamatu VI peatüki 2. jaos sätestatud kohustused ning vahetult kohaldatavad Euroopa õigusnormid rahapesu ja terrorismi rahastamise vastase võitluse kohta, sealhulgas Euroopa määrused piiravate meetmete kohta, mis on vastu võetud Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklite 75 või 215 alusel, ning sama artikli 215 alusel muudel eesmärkidel vastu võetud sätted.

Riiklik hasartmänguamet jälgib käesoleva punkti A esimeses alamlõikes sätestatud kohustuste täitmist äriühingute poolt.

Riiklik hasartmänguamet hindab ettevõtjate kaasnevaid riske ning nende poolt pettuste, rahapesu ja terrorismi rahastamise vastu võitlemiseks võetud meetmete tulemusi. Ta võib anda selle kohta juhiseid.

Riiklik hasartmänguamet kohandab oma dokumentide ja kohapealsete kontrollide meetodeid, intensiivsust ja sagedust proportsionaalselt vastavalt kindlaks tehtud riskidele. Selles võetakse arvesse monetiseeritavate digitaalsete objektidega mängude tehnilisi omadusi.

Käesoleva punkti A esimeses alamlõikes nimetatud kohustuste mis tahes rikkumine monetiseeritavate digitaalsete objektide hasartmänguettevõtjate poolt võib kaasa tuua rahandus- ja finantsseadustiku artiklis L. 561-40 sätestatud sanktsioonid, välja arvatud sama artikli L. 561-40 I osa punktis 4 sätestatud sanktsioonid.

Raha- ja finantsseadustiku artiklis L. 56138 osutatud riiklikku sanktsioonide komisjoni teavitatakse mis tahes rikkumistest, mida riiklik hasartmänguasutus on märganud, ning ta kohaldab vajaduse korral asjakohaseid sanktsioone või sanktsioone.

B. – Käesolev XVI jaotis jõustub 18 kuud pärast käesoleva seaduse väljakuulutamist.

XVII. - Riiklik hasartmänguamet jälgib, et monetiseeritavate digitaalobjektidega mänguettevõtted täidavad oma õiguslikke ja regulatiivseid kohustusi. Ta võitleb selliste mängude ebaseaduslike pakkumiste vastu, ilma et see piiraks tema tegevust ebaseaduslike hasartmängupakkumiste, näiteks veebikasiino hasartmängude vastu võitlemisel. Selles võetakse arvesse monetiseeritavate digitaalsete objektidega mängude tehnilisi omadusi. Samuti tagatakse sellega eri liiki mängude tasakaalustatud toimimise eesmärgi järgimine, et vältida eri sektorite majanduslikku destabiliseerumist. Kontrolli teostamisel võib ta tugineda mis tahes teadetele, mis käsitlevad monetiseeritavate digitaalobjektidega hasartmänguettevõtjatele pandud õiguslike ja regulatiivsete kohustuste rikkumist.

XVIII. - Riikliku hasartmänguameti juhatus teeb otsuseid monetiseeritavate digitaalsete objektidega mängude kohta.

Samadel tingimustel, mis on ette nähtud 12. mai 2010. aasta seaduse nr 2010476 konkurentsile avamise ja interneti hasartmängude sektori reguleerimise kohta artiklis 37, võib nõukogu delegeerida esimehele või tema puudumise või tegevusetuse korral mõnele oma liikmele õiguse teha tema pädevusse kuuluvaid üksikotsuseid.

XIX. – Täitmaks talle usaldatud ülesandeid, võib riiklik hasartmänguamet koguda mis tahes vajalikku teavet ja dokumente, mis on monetiseeritavate digitaalsete objektide hasartmänguettevõtjate valduses, ning küsitleda isikuid, kes võivad selle teabe koostamisele kaasa aidata.

Eespool nimetatud 12. mai 2010. aasta seaduse nr 2010-476 artikli 42 II punktis nimetatud riikliku hasartmänguameti ametnikud ja esindajad viivad läbi haldusjuurdlusi, et tagada ettevõtjate kohustuste täitmine. Selles raamistikus võivad nad küsida rahalisi vahendeid monetiseeritava

digitaalse objektiga mängufirmadelt mis tahes kasulikku teavet või dokumente. Neil on äriühingu poolt selleks määratud isiku juuresolekul juurdepääs ruumidele, mida äriühing kasutab ärielistel eesmärkidel, välja arvatud nende ruumide osa, mida kasutatakse koduna, kui see on kohaldatav. Nad teevad kõik järeldused ja võivad sel juhul saada koopiaid mis tahes asjakohastest dokumentidest.

Nende uurimisvolituste teostamisel ei saa monetiseeritava digitaalse objektiga hasartmänguettevõtjad neile ametisaladust rakendada. Haldusuurimised registreeritakse protokollides.

Selleks et teha kindlaks, et monetiseeritavaid digitaalseid esemeid pakub isik, kes ei ole esitanud käesoleva artikli I punktis sätestatud deklaratsiooni, või et sellist pakkumist edendatakse, võivad need ametnikud ja agendid, ilma kriminaalvastutusele võtmata, teha järgmist:

1. osaleda eeldatava identiteedi alusel elektroonilistes vahetustes monetiseeritava digitaalobjektiga mängusaidil, eelkõige online-mängude sessioonil. Eeldatava identiteedi kasutamine ei mõjuta tehtud järelduste õiguspärasust;
2. teha, hankida või säilitada selliste vahendite abil väljavõtteid tõenditest ja andmetest isikute kohta, kes võivad olla nende kuritegude toimepanijad, ja kasutatud pangakontode kohta;
3. teha väljavõtteid ja edastada need vastuseks selgesõnalisele taotlusele, hankida või säilitada ebaseaduslikku sisu.

Niipea kui need on tühised, ei tohi sellised teod õhutada teisi õigusrikkumisi toime panema.

Tingimused, mille alusel käesolevas XIX jaotises nimetatud ametnikud ja teenistujad teevad punktis 1 sätestatud järeldusi ja punktis 3 sätestatud toiminguid, on täpsustatud riiginõukogu dekreedis, mis antakse välja pärast riikliku hasartmänguametiga konsulteerimist.

XX. – Riiklik hasartmänguamet võib igal ajal pärast võistlevat menetlust, kui hasartmänguettevõtja ei täida oma juriidilisi kohustusi, eelkõige artikli 40 I punkti viimases alamlõikes või käesoleva artikli II punktis sätestatud kohustusi, kas keelata hasartmänguettevõtja tegevuse jätkamine või kehtestada tingimused, mille ta kindlaks määrab.

XXI. – Monetiseeritavate digitaalobjektidega mängude kontrollimise ülesannete täitmisel teeb riiklik hasartmänguamet koostööd eespool nimetatud 12. mai 2010. aasta seaduse nr 2010476 artiklis 391 nimetatud asutustega samas artiklis 391 sätestatud tingimustel.

XXII. – Selleks et kontrollida, kas hasartmänguettevõtjad täidavad oma kohustusi, võib ameti esimees riigi nimel sõlmida lepinguid teiste Euroopa Liidu liikmesriikide või teiste Euroopa Majanduspiirkonna lepingu osalisriikide hasartmänge reguleerivate asutustega, et vahetada nende asutuste ja ameti enda tehtud analüüside ja kontrollide tulemusi seoses monetiseeritava digitaalse objekti hasartmänguettevõtjatega.

XXIII. - Riikliku hasartmänguameti sanktsioonide komisjon vastutab käesoleva artikli XXV jaotises osutatud sanktsioonide kehtestamise eest monetiseeritavate digitaalsete objektide mängude ettevõtjate suhtes.

XXIV. – A. – Ilma et see piiraks rahandus- ja finantsseadustiku artikli L. 56138 kohaldamist, võib riikliku hasartmänguameti sanktsioonide komitee määrata monetiseeritava digitaalse objekti hasartmänguettevõtjale sanktsioone eespool nimetatud 12. mai 2010. aasta seaduse nr 2010476 artiklis 43 sätestatud tingimustel.

B. – Piiramata rahandus- ja finantsseadustiku artiklis L. 561-38 sätestatud riikliku sanktsioonide komisjoni volitusi, võib riikliku hasartmänguameti nõukogu otsustada algatada karistusmenetluse sellise monetiseeritava digitaalse objektiga mängu ettevõtja suhtes, kes on rikkunud või ei täida oma seadusandlikke või regulatiivseid kohustusi või kes on jätnud tähelepanuta või eirab talle adresseeritud juhust. Seejärel teavitab ta asjaomaseid isikuid vastuväidetest ja edastab küsimuse sanktsioonide komiteele.

C. – Enne sellise teavituse tegemist, kui monetiseeritava digitaalse objektiga hasartmänguettevõtja ei täida oma juriidilisi kohustusi või eirab talle antud juhiseid, võib riikliku hasartmänguameti esimees talle meelde tuletada tema juriidilisi kohustusi või, kui täheldatud rikkumine on tõenäoliselt heastatav, esitada esimehe määratud tähtaja jooksul ametliku teavituse, milles nõutakse selle kohustuse täitmist. See tähtaeg võib hädaolukorras olla 24 tundi. Vajaduse korral lõpetab esimees ametliku teatamise menetluse. Esimees võib paluda riikliku hasartmänguameti juhatusel ametliku teate avalikustada. Sellisel juhul avaldatakse ametliku teatamise menetluse lõpetamise otsus samamoodi.

D. – Riikliku hasartmänguameti sanktsioonide komisjon võib enne käesoleva artikli XXV jaotises sätestatud sanktsioonide kehtestamist ära kuulata iga isiku, kelle ärakuulamist ta peab vajalikuks. Ärisaladust sisaldava dokumendi kolmandale isikule avalikustamise tingimused on kindlaks määratud riiginõukogu dekreediga.

XXV. – A. – Riikliku hasartmänguameti sanktsioonide komitee võib olenevalt rikkumise tõsidusest kehtestada monetiseeritava digitaalobjektiga mänguettevõtetele ühe järgmistest sanktsioonidest:

1. hoiatus;
2. mängu toimimise ajutine peatamine kuni kolmeks kuuks;
3. mängu või kõigi asjaomaste mängude käitamise keeld maksimaalselt kolmeks aastaks;
4. keeld operaatoril kuni kolm aastat tegeleda monetiseeritavate digitaalsete objektidega mängude käitamisega.

B. – Eespool viidatud 12. mai 2010. aasta seaduse nr 2010-476 artikli 43 V osa on kohaldatav monetiseeritava digitaalse objektiga mänguettevõtjatele ja nende mängutegevusele.

C. – Kui monetiseeritava digitaalse objektiga hasartmänguettevõtja esitab ebaõiget teavet, keeldub nõutud teabe esitamisest või takistab käesoleva artikli XIX punkti kohaselt volitatud ametnike või esindajate uurimist, võib sanktsioonide komitee määrata kuni 100 000 euro suuruse trahvi.

D. – Eespool viidatud 12. mai 2010. aasta seaduse nr 2010-476 artikli 43 lõikes X sätestatu on kohaldatav monetiseeritava digitaalse objektiga mänguettevõtjate suhtes, kelle suhtes kohaldatakse käesoleva XXV punkti punktides A ja B nimetatud karistusi.

XXVI. – Eespool nimetatud 12. mai 2010. aasta seaduse nr 2010-476 artikkel 44 on kohaldatav karistustele, mida võib käesoleva artikli XXV punkti alusel määrata äriühingutele, kes korraldavad mängu, millel on monetiseeritavad digitaalsed objektid.

XXVII. – Eespool nimetatud 12. mai 2010. aasta seaduse nr 2010-476 artikli 56 punktis I ette nähtud karistusi kohaldatakse füüsilistele ja juriidilistele isikutele, kes teevad pakkumise või pakuvad üldsusele monetiseeritava digitaalse objektiga mängu, ilma et nad oleksid eelnevalt esitanud käesoleva artikli punktis I ette nähtud deklaratsiooni.

Igat isikut, kes reklaamib mis tahes viisil veebisaiti, mis pakub üldsusele mängu, millel on ebaseaduslikud monetiseeritavad digitaalsed esemed, karistatakse 100 000 euro suuruse rahatrahviga. Kohus võib suurendada trahvisummat ebaseaduslikule tegevusele kulutatud reklaamikulude neljakordse summani.

XXVIII. – Riikliku hasartmänguameti esimees saadab ametliku teavituse isikule, kelle pakkumine monetiseeritavate digitaalsete objektidega veebimängude kohta on kättesaadav Prantsusmaa territooriumil ja kes ei ole ennast deklareerinud, või isikule, kes reklaamib sellise isiku pakutavat internetimängu, mis sisaldavad monetiseeritavaid digitaalseid esemeid, et lõpetada see tegevus. Selles märgukirjas, mille võib kätte toimetada mis tahes viisil, mis võimaldab kindlaks teha kättesaamise kuupäeva, viidatakse käesoleva seaduse sätetele ja kutsutakse saajat üles esitama oma kommentaarid viie päeva jooksul.

Riikliku hasartmänguameti esimees saadab 21. juuni 2004. aasta seaduse nr 2004-575 (digitaalmajanduse usaldamise kohta) artikli 6 punkti I lõikes 2 nimetatud isikutele koopia ametlikest teadetest, mis on saadetud käesoleva XXVIII punkti esimeses lõigus nimetatud isikutele. Ta kutsub neid isikuid üles võtma kõik meetmed, et takistada juurdepääsu sellele ebaseaduslikule sisule, ning kutsub neid üles esitama oma märkused viie päeva jooksul. Märgukirja ja ettekirjutuse koopiad saadetakse neile mis tahes viisil, mille abil on võimalik kindlaks teha kättesaamise kuupäev.

Kui kõik käesoleva XXVIII punkti kahes esimeses alalõikes nimetatud tähtajad on möödunud, teatab riikliku hasartmänguameti esimees eespool nimetatud 21. juuni 2004. aasta seaduse nr 2004-575 artikli 6 punkti I lõikes 1 nimetatud isikutele ja kõigile otsingumootorit või kataloogi käitavatele isikutele nende internetipõhiste kasutajaliideste elektroonilised aadressid, mille sisu on ebaseaduslik, ning annab neile korralduse võtta kõik vajalikud meetmed, et takistada neile juurdepääsu või lõpetada nende viitamine tema määratud tähtaja jooksul, mis ei tohi olla lühem kui viis päeva.

Käesoleva XXVIII jaotise kolmanda alalõike kohaldamisel tähendab veebipõhine kasutajaliides mis tahes tarkvara, sealhulgas veebisaiti, veebisaidi osa või rakendust, mida haldab kutsetöötaja või mida käitatakse tema nimel ja mis võimaldab lõppkasutajatel pääseda ligi tema pakutavatele kaupadele või teenustele.

Sama kolmanda alalõike alusel määratud meetmete täitmata jätmise eest karistatakse eespool nimetatud 21. juuni 2004. aasta seaduse nr 2004-575 artikli 6 lõike V punktis B nimetatud karistustega. Riikliku hasartmänguasutuse esimehe poole võivad pöörduda ka prokuratuur ja iga füüsiline või juriidiline isik, kellel on huvi esitada hagi, et ta saaks rakendada talle käesoleva artikliga antud volitusi.

XXIX. – Alates 30. detsembrist 2024 sõnastatakse käesoleva artikli punkti XIV järgmiselt:

„ XIV. – Ühelgi monetiseeritavate digitaalsete objektide mängude ettevõttel, samuti nendega kooskõlas tegutsevatel füüsilistel või juriidilistel isikutel ei ole lubatud anda mängijatele seadusliku maksevahendina või krüptovarana laene või luua otseselt või kaudselt mehhanisme, mis võimaldavad mängijatel anda üksteisele seadusliku maksevahendina või krüptovarana laene, et võimaldada monetiseeritavate digitaalsete objektide ostmist või muid hüvesid, mida võidakse anda ja määrata käesoleva seaduse artikli 40 lõikes I nimetatud riiginõukogu dekreediga.

„ Käesoleva punkti XIV kohaldamisel käsitatakse krüptovarana vara, mis kuulub Euroopa Parlamendi ja nõukogu 31. mai 2023. aasta määruse (EL) 2023/1114 (mis käsitleb krüptovaraturge ning millega muudetakse määrusi (EL) nr 1093/2010 ja (EL) nr 1095/2010 ning direktiive 2013/36/EL ja (EL)

2019/1937) kohaldamisalasse ning mis ei ole sama määruse artikli 3 lõike 1 punktis 7 määratletud varapõhine token ega sama lõike punktis 9 määratletud kasutustoken.“

V jaotis: RIIGILE DIGITAALSETE TURGUDE TÖHUSAMA ANALÜÜSIMISE VÕIMALDAMINE (artiklid 42 kuni 43)

Artikkel 42

25. oktoobri 2021. aasta seaduse nr 20211382 (kultuuriteostele juurdepääsu reguleerimise ja kaitse kohta digiajastul) artikli 36 I punkti muudetakse järgmiselt:

1. viienda lõigu neli viimast lauset jäetakse välja;
2. eelviimase alamlõike esimest lauset täiendatakse sõnadega: „, eelkõige teadusuuringute eesmärgil, mis aitavad avastada, tuvastada ja mõista süsteemseid riske liidus Euroopa Parlamendi ja nõukogu 19. oktoobri 2022. aasta määruse (EL) 2022/2065 (mis käsitleb digiteenuste ühtset turgu ja millega muudetakse direktiivi 2000/31/EÜ (digiteenuste määrus)) artikli 34 lõike 1 tähenduses“;
3. enne viimast alamlõiget lisatakse järgmine lõik:

„ Viiendas ja kuuendas lõigus osutatud katse- ja uurimistegevuse raames tegutseb esimeses lõigus nimetatud osakond andmete vastutava töötlejana 6. jaanuari 1978. aasta seaduse nr 78-17 (andmetöötluse, andmefailide ja isikuvabaduste kohta). See teenus võib rakendada meetodeid avalikult juurdepääsetavate andmete automatiseeritud kogumiseks samas esimeses lõigus nimetatud platvormide operaatoritelt, nende platvormide partneritelt ja nende alltöövõtjatelt, nende operaatorite mis tahes rakenduste toimimist võimaldavate operatsioonisüsteemide tarnijatelt ja tehisintellektisüsteemid, sealhulgas juhul, kui nendele andmetele juurdepääs nõuab ühendust kontoga, austades samal ajal asjaomase teenuse kasusaajate õigusi ja säilitades nende operaatorite teenuste turvalisuse ja juurdepääsu nende operaatorite andmetele, mida talletatakse või töödeldakse oma terminalides. See rakendamine toimub olenemata asjaomaste operaatorite teenuste üldistest kasutustingimustest või litsentsidest või nende rakendustest, mis teevad kõnealused andmed üldsusele kättesaadavaks. See osakond rakendab rangelt vajalikke ja proportsionaalseid andmekogumismeetodeid, mis on täpsustatud riiginõukogu dekreedis, mis antakse välja pärast seda, kui Prantsuse andmekaitseamet on esitanud põhjendatud avaliku arvamuse. Viiendas lõigus nimetatud katsetegevusega seoses kogutud andmed hävitatakse töö lõpus ja hiljemalt üheksa kuud pärast nende kogumist. Kuuendas lõigus osutatud riikliku teadustegevusega seoses kogutud andmed hävitatakse töö lõpus ja hiljemalt viis aastat pärast nende kogumist.“;

4. Viimases lõigus asendatakse sõna „eelviimane“ järgmisega: „Kuuend“.

Artikkel 64

I. – Artikkel 2 jõustub 1. jaanuaril 2024. aastal. Kuid menetlused, mis on algatatud juba 31. detsembril 2023, on siiski jätkuvalt reguleeritud 30. juuli 2020. aasta seaduse nr 2020-936 (koduvägivalla ohvrite kaitse kohta) artikliga 23 sellele seadusele eelnenud redaktsioonis.

II. – 21. juuni 2004. aasta seaduse nr 2004-575, digitaalmajanduse usaldamise kohta, artikli 6-8 lõige I jõustub üks aasta pärast 7. juuli 2023. aasta seaduse nr 2023-566 artikli 7 punktis I nimetatud kuupäeva, mille eesmärk on luua digitaalne täiskasvanulikkus ja võidelda internetis leviva vaenu vastu.

III. – 21. juuni 2004. aasta seaduse nr 2004-575 (digitaalmajanduse usaldamise kohta) artikli 12 punkt IV seaduse artiklist 24 tulenevas redaktsioonis jõustub 1. jaanuaril 2025.

IV. – Käesoleva seaduse artikleid 27–30 ja artikli 33 punkti I kohaldatakse ainult kuni 12. jaanuarini 2027.

V. – Artikli 48 I osa lõige 5, artiklid 49, 50, 51 (välja arvatud punktid 1–3), artikkel 52, artikkel 54 (välja arvatud II osa) ning artiklid 55, 56, 59 ja 62 jõustuvad 17. veebruaril 2024.

VI. – Artikkel 43 jõustub dekreediga määratud kuupäeval ja mitte hiljem kui üks aasta pärast käesoleva seaduse jõustumist.

VII. – Alates 20. novembri 2023. aasta orgaanilise seaduse nr 2023-1058, mis käsitleb kohtute avamist, ajakohastamist ja vastutust, artikli 3 jõustumisest on kohtukorralduse seadustiku artikli L. 453-1 II punkt sõnastatud järgmiselt:

„ II. – Seda kontrolli teostab täiesti sõltumatult organ, mis koosneb konstitutsioonikohtu nõunikust või koja esimehest või konstitutsioonikohtu kohtujuristist või esimesest kohtujuristist, kelle valib kohtu kolmanda astme kohtunike kogu, välja arvatud audiitorid, kohtunikud ja kohtujuristid, kelle ametiaeg on kolm aastat ja mida võib üks kord pikendada.“

Kõnealune seadus täidetakse riigi seadusena.